

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐

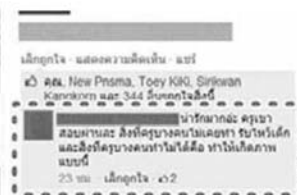
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ฉบับประจำวันที ๑๑ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๑๖,๑๓มูลค่าข่าว ๘๐๙,๒๘๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เปิดตัว...ครูดีที่นักเรียนก้มกราบ 'ครูกอล์ฟ' นศ.ฝึกสอนสุดเนียบ

ทีมข่าว ASTVผู้จัดการ Live ติดตามตัวเจ้าของปรากฏการณ์ซึ่งตึ้งใจ **‘ครูฝึกสอน’** จากภาพถ่ายกระแสน้ำภาพนักเรียนก้มกราบแทบเท้าครู ที่สร้างความประทับใจแก่ผู้ใช้งานโซเชียลมีเดีย ถูก **‘ริวิต’** มากกว่าหมื่นครั้งในทวีตเตอร์ เหตุใดครูฝึกสอนผู้นี้ถึงเป็นที่รักและเคารพของเด็กนักเรียน **‘กอล์ฟ-นพรัตน์ บุตตา’** นักศึกษาชั้นปีที่ 5 คณะวิทยาศาสตร์ เอกวิทยาศาสตร์-ฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครูฝึกสอนหนุ่มที่ปรากฏตัวในภาพดังกล่าว เชื่อว่า.. เรื่องราวของเขาในบรรทัดถัดไป จะอธิบายภาพเหตุการณ์ที่สุดประทับใจที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี

นักเรียน... กราบ

เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อครั้ง กอล์ฟไปทำหน้าที่ครูฝึกสอนครั้งแรกในชีวิตและสร้างภาพประทับใจระหว่างครูกับศิษย์ เขาเล่าว่า ในชั้นปีที่ 5 นักศึกษาทุกคนจะต้องไปทำฝึกสอนแบ่งออกเป็น 2 เทอม โดยทำการสอนเทอมละ 1 โรงเรียน ซึ่งเทอมแรกเขามีโอกาสไปฝึกสอนที่โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย

ซึ่งภาพที่ออกมาดูเหมือนทั้งสองฝ่ายจะมีความรู้สึกผูกพันกันมาก เขาเล่าว่า เพราะเป็นห้องที่มีโอกาสเป็นครูที่ปรึกษาและสอนวิชาฟิสิกส์ด้วย ได้พบปะเด็กๆ และมีเวลาอยู่ร่วมกันค่อนข้างมาก จึงเป็นจุดเริ่มต้นของภาพที่ชาวเน็ตต่างพากันชื่นชม

“วันนั้นผมจะถ่ายรูปกับนักเรียนเป็นที่ระลึกว่านักเรียนกลุ่มนั้นเป็นเด็กนักเรียนกลุ่มแรกที่ผมสอนในชีวิต พอผมสอนเสร็จ ก็บอกนักเรียนว่าตั้งใจเรียนนะ สิ่งที่ผมสอนก็เอาไปใช้ แล้วเรามาถ่ายรูปพร้อมเพื่อเก็บไว้เป็นที่ระลึกเด็ก ๆ ก็มาถ่ายรูปกัน พอถ่ายรูปเสร็จเขาก็มาเซอร์ไพรส์ร้องเพลง (ช่วงที่ที่ดีที่สุด ของ บอย & ป๊อด) พอร้องเพลงเสร็จเด็กก็นั่งลงครับ ผมก็งงมาก ผมก็บอก...นั่งทำไม ผมงง..ผมก็กำลังจะนั่งตาม นึกว่าจะคุยล่อมวง ผมก็กำลังจะนั่งลงแต่หัวหน้าห้อง ชื่อ **สมายด์** ครับ ก็บอกครูไม่ต้องนั่ง! ผมไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไรครับ ไม่รู้ว่าเหตุการณ์อะไรจะเกิดขึ้นข้างหน้า ผมก็ทำอะไรไม่ถูก”

“หัวหน้าห้องก็บอก.. **‘นักเรียนกราบ’** เหมือนทุกครั้งที่สอน คือโรงเรียนนี้จะบอก

นักเรียนกราบ ถ้านั่งโต๊ะกันก็ สวัสดีครับ/ค่ะ แต่ครั้งนี้เด็กมานั่งล้อมวง ผมตกใจมากครับ นึกว่ามันนั่งเร็วมาก ผมทำอะไรไม่ถูก ที่แรกผมก็จะนั่งลงผมทำอะไรไม่ถูก มันก็เป็นสัญญาณอัตโนมัติถ้ามีคนไหวเรา หรือกราบเรา เราต้อง ‘ไหวตอบ’ กอล์ฟ เล่าย้อนถึงภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พร้อมยอมรับว่ารู้สึกใจหายเพราะวันนั้นเป็นวันสุดท้ายที่ทำการสอนเด็กนักเรียนกลุ่มแรกในชีวิตของเขา

อย่างไรก็ตาม เขามองว่าภาพเหตุการณ์นักเรียนก้มกราบครูนั้นเป็นเรื่องปกติที่สามารถเกิดขึ้นได้ครูฝึกสอนทุกคน การที่ผู้คนให้ความสนใจก็รู้สึกตกใจอยู่เหมือนกัน ซึ่งอาจเป็นเพราะภาพนั้นทำให้ผู้ที่ได้พบเห็นนึกถึงครูอาจารย์ของเขา กอล์ฟ พุดเชิงสันนิษฐาน

แน่นอนว่า จากการบอกเล่าของเขายืนยันชัดเจนว่าภาพดังกล่าวไม่ได้มีการจัดฉาก เป็นเหตุการณ์จริงที่จบลงไปด้วยความรู้สึกประทับใจระหว่างครูกับนักเรียน

รับมือเด็ก มนุษย์หลาย

ถึงเวลารับไม้พายจากเรือจ้างรุ่นเก่า กอล์ฟเริ่มเข้าสู่วิชาชีพครูอย่างเต็มตัว การเริ่มต้นฝึกสอนครั้งแรกในชีวิตเขาไม่ใช่เรื่องเล่นๆ เลย ซึ่งเขาได้สอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิชาฟิสิกส์ จำนวน 3 ห้อง

“การรับมือ เด็ก 40 - 50 คน เด็กห้องที่ผมสอนและเป็นครูที่ปรึกษา ห้อง 4/3 มี 48 คนห้องนี้ แต่ละคนก็จะมีอาการแตกต่างกัน มีคำถามว่าเป็นโรงเรียนหญิงล้วนหรือเปล่าเพราะในภาพเห็นแต่ผู้หญิง ไม่ใช่ซะครับ เป็นโรงเรียนสหะแต่ว่าผู้ชายน้อย ห้องนั้นเป็นห้องคิงส์ครับ เป็นเด็กที่มีผลการเรียน

“ห้องนี้เป็นเด็กที่ใส่ใจในการเรียนมาก.. มากจนเกินไป มันเกิดการแข่งขันในระดับสูง ทุกคนแข่งขันกัน มีข้อดีอย่างเดียวคือเด็กไม่ลอกกัน แต่ว่าในห้องเรียนเด็กช่วยกันน้อย เวลาผมสอนในห้องเรียนผมก็จะสอนว่า แข่งกันมากเกินไปเนี่ย ผลสุดท้ายแล้วมันก็ได้แค่ตัวเรา แต่เราไม่ได้มีมิตรภาพ การคุมห้องนี้คุมง่ายมากครับ เพราะว่าเด็กเรียนเก่งตามธรรมชาติอยู่แล้วครับ เขาตั้งใจเรียน เราจะไม่ค่อยปวดหัว ก็จะปวดหัวตรงนี้เด็กเรียนพิเศษมาก่อน คือเราเหมือนกับเรายังใหม่ต้องยึดหลักตามหนังสือ เด็กๆ ก็จะเอาที่เรียนพิเศษมาถาม ผม

ก็จะบอกว่าวิธีที่ครูสอนไม่ใช่วิธีที่ดีเหมือนเรียนพิเศษนะ แต่โดยเนื้อหาแล้วอันเดียวกัน เด็กๆ ก็เข้าใจ แต่ผมก็จะสอนในสิ่งที่ผมได้รับมาจากครูหลายๆ ท่าน ว่า วิธีการเรียนรู้ตรงนั้นมันมีเทคนิคอย่างไร ผมไม่ได้สอนตามหนังสือทุกอย่าง”

นักเรียนห้องสุดแสนเขาก็มีโอกาสได้สอนเช่นกัน “ห้อง 4/7 จะคุมชั้นเรียนยากมากครับ เพราะว่าเป็นนักเรียนผู้ชายเยอะ ครึ่งห้องครับ ก็จะมีปัญหาเรื่องเด็กสมาธิสั้น ถ้าผู้ชายเยอะมันจะวุ่นวายมาก ผมใช้วิธีทำความเข้าใจครับ เข้าถึงให้ถึงเด็ก ย้อนมองกลับไปว่าถ้าเราเป็นเด็กเราก็ต้องการความใส่ใจจากครู เพราะว่าเวลาเราเป็นนักเรียน ถ้าเราอยากถามเราก็จะไม่กล้า แต่ถ้าครูเข้าหานักเรียน ทำให้เขาไว้วางใจ เราเป็นที่ปรึกษาให้เขาได้นะ เขาก็จะเข้ามาหาเรา”

ในเรื่องปัญหานี้มีอยู่แล้ว ด้วยความที่ใหม่ต่อวิชาชีพก็มีเรื่องต้องให้ปรับกันพอสมควร โดยเฉพาะการจัดการชั้นเรียน อย่างไรก็ตาม ครูฝึกสอน จะมีครูพี่เลี้ยงคอยให้คำปรึกษาใกล้ชิด และเข้าดูแลขณะทำการสอนโดยนั่งอยู่บริเวณหลังห้องเรียน

อย่างไรก็ตาม ผู้ปกครองหลายท่านอาจเกรงว่าการที่นำครูฝึกสอนมาสอนเด็กๆ แล้วจะได้รับความรู้เต็มที่หรือเปล่า กอล์ฟ อธิบายถึงการสอนในแต่ละครั้ง

“ในการสอนแต่ละครั้ง ไม่ใช่หยิบหนังสือไปแล้วไปสอนหน้าห้องครับ จะต้องมีการวางแผนล่วงหน้า 1 สัปดาห์ ครูพี่เลี้ยงจะเข้าสอน เข้าร่วมด้วยทุกคาบ เขาจะนั่งด้านหลังห้อง คอยดูเราว่าบทพร้อมตรงไหน เขาก็จะมาคอมเมนต์ภายหลังให้ปรับปรุง หรือถ้าสอนผิดเขาก็จะบอก เพราะว่าในการสอนแต่ละครั้งสำคัญมากสอนเนื้อหาผิดเด็กจำไปตลอดชีวิตครับ” นั้นเท่ากับว่าบทเรียนที่นักเรียนจะได้เรียนรู้จากการดูแลของครูพี่เลี้ยง ซึ่งจะเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกการเรียนการสอนระหว่างครูพี่เลี้ยงและนักเรียน

กอล์ฟ เล่าวิธีการเตรียมตัวในฐานะครูก่อนเข้าฝึกสอนในแต่ละครั้ง “เริ่มเข้าไปในโรงเรียนยังไม่ได้สอนครับ ครูฝึกสอน จะสังเกตการสอนอยู่ 2 อาทิตย์ดูครูพี่เลี้ยงเป็นหลักว่าการสอนเป็นอย่างไร เราดูพฤติกรรมเด็กก่อน เด็กเขารับรู้ได้มากน้อยเพียงใด แต่ละคนเป็นอย่างไร ซึ่งจะทำให้เรากลับมาวางแผนว่าการสอนของ

เรา เราจะสอนในรูปแบบไหน คาบแรกถามว่า ตื่นเต้นไหม? ตื่นเต้นครับ เป็นเรื่องธรรมดา เพราะเรายังใหม่ เจอคนใหม่ๆ ต้องปรับตัว เหมือนจูนเข้าหากันยังไม่ได้ แรกๆ ก็เกร็งแต่พอหลังๆ มา เราเริ่มจับทางนักเรียนได้ว่า นักเรียนเรียนรู้แบบไหนได้ดี ก็เน้นไปเลย เด็กชอบเกม ชอบกิจกรรม เรียนแล้วเข้าใจเขาก็มีความสุข”

วางตัวชัดเจน พบเป็น ‘ครู’

ความที่อายุไล่เลี่ย บางครั้งอาจทำให้นักเรียนไม่ให้ความเคารพอย่างที่ควรจะเป็น กอล์ฟ เล่าถึงบุคลิกครูในแบบของเขา

“คือหน้าชั้นเรียน เป็นคนตลกนี้แหละครับ แต่เราต้องทำให้เด็กรู้ว่าเราคือครู นักเรียนให้ทุกคนรับบทบาทของตัวเอง เราเป็นครูนะ เราไม่เล่นจนเกินไปจนเด็กเห็นเราเป็นเพื่อนเล่น แต่พอออกมาข้างนอก ผมก็คุยกับเด็กได้ถ้าเด็กมาขอปรึกษาผมก็รับฟัง แต่ผมบอกเด็กเสมอว่าผมเป็นครูนะ ผมไม่ใช่เพื่อน ผมไม่ใช่พี่ เหมือนกับว่าก้าวเข้าไปในโรงเรียนเราคือ ครู เราต้องวางบทบาท ต้องรับบทบาทตัวเองเป็นครู การวางตัวมันสำคัญมากๆ ยิ่งผมเป็นครูผู้ช่วย ถ้าสอนเด็กนักเรียนผู้หญิง สำคัญมากที่เราต้องตระหนักว่าเราอยู่ในบทบาทครู ต้องเว้นระยะห่างครับ”

ในเรื่องของบทลงโทษนักเรียนกรณีทำผิด เขามองว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จำเป็นต้องมี

“ผมคิดว่าเป็นไปไม่ได้หรอกที่ครูใจดี จะคุมชั้นเรียนอยู่ ถึงผมก็ยังไม่ ผมเป็นครูที่ตุนะครับ สอนในหมวดวิทย์ เด็กทุกคนจะรู้ว่าผมคุมมาก ถ้าทำผิดผมยอมไม่ได้ ผมจะบอกเด็กว่า.. หนูทำผิดหนูต้องรู้ว่าหนูผิด ผมจะตุนะครับ แต่ผมไม่ได้ใช้อารมณ์ ผมจะบอกว่าสิ่งที่เขาทำมันไม่ถูกต้องนะ”

การมาเป็นครูการสอนจริงแตกต่างจากการเป็นผู้เรียนโดยสิ้นเชิง “ต่างมากครับ สมัยผมเป็นเด็กเป็นนักเรียน ก็แค่เอาตัวเองให้รอดครับ ผมไม่ต้องรับผิดชอบคนอื่น ต่างคนต่างเรียน แต่พอมาเป็นครู ความรับผิดชอบมันเปลี่ยนไป เราเป็นครูนะ เราไม่ใช่แค่มาสอนฯ หน้าที่องแล้วเดินออกไปก็จบกัน แต่เราต้องรับผิดชอบต่อชีวิตลูกคนอื่น คือลูกคนที่เขาไว้วางใจให้มาเรียนกับเรา”

ถึงจะใหม่ในวิชาชีพครู แต่เขาก็มีเทคนิค

การสอนวิชาฟิสิกส์แบบเฉพาะตัว “เราจะดูเนื้อหาเป็นหลัก โดยภาพรวมแล้วผมจะเอาประสบการณ์ที่เคยรับมามาสอนครับ ผมจะเน้นการทดลองเป็นหลักเพื่อให้เด็กได้เห็นด้วยตนเอง ได้เรียนรู้จากการลงมือทำ มันเป็นศึกษาแนวใหม่ คือสมัยก่อนครูเป็นศูนย์กลางของทั้งหมด ครูบรรยายหน้ากระดานนักเรียนรับอย่างเดียว คือเด็กไม่ได้คิดเลยครับมีแต่จดๆ แต่พอได้เรียนได้มาสอน คือการเรียนรู้แบบนั้นได้ผลดีเฉพาะคนที่เรียนเก่ง รับรู้ได้ง่าย แต่เป็นเรื่องยากนะครับที่เราจะสอนกระดานอย่างเดียวแล้วเด็กทุกคนเข้าใจ ผมก็เลยหาวิธีหลายๆ อย่าง เช่น การทดลองจะทำให้เด็กเรียนหลายๆ คนได้ผลดีกว่าการสอนแบบอื่น ถ้าเป็นได้ลงมือทำ การปฏิบัติเด็กก็จะเรียนรู้ และเข้าใจกว่ารับแต่ทฤษฎีครับ เหมือนกับการขับรถครับ เรียนแต่ทฤษฎีไม่ได้ขับ แล้วเราจะขับเป็นไหมครับ? เราไม่ได้เรียนรู้ว่าระหว่างทางที่เราขับไปมันเกิดอะไรขึ้น หรือเราต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้าอย่างไร ก็เหมือนกับการทดลอง การทดลองมันก็มีข้อผิดพลาดหลายๆ อย่าง ให้อยู่กับปัญหาเพื่อประสบการณ์สำเร็จในการทดลอง”

ครูฟิสิกส์ ก็อาชีพในฝัน

“ผมชอบฟิสิกส์ คือผมเรียนแล้วเข้าใจมากกว่าวิชาอื่นๆ” กอล์ฟ เปิดเผยถึงวิชาที่ชอบพร้อมกล่าวต่อ “ผมความจำสั้น แล้ววิชาฟิสิกส์ไม่ใช่วิชาที่ต้องจำ เช่น ชีวะ ต้องจำเยอะ แต่ฟิสิกส์ถ้าเข้าใจ และได้ลงมือปฏิบัติ ก็จะเข้าใจ

ในวิชานี้ ผมไม่เคยจำสูตรได้เลยครับ แต่อาศัยความเข้าใจ การได้ลงมือทำ คือเหมือนกับว่ามันเป็นวิชาที่เรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเรา ถ้าเราเห็นต้นเหตุหรือสาเหตุที่มันเกิดขึ้น เราก็จะรู้ว่ามันเกิดขึ้นมาได้ คือผมรู้สึกที่ผมเรียนรู้ได้ดีกว่าการจำ ผมก็เลยชอบ”

ว่าที่ครูอนาคตไกล เปิดเผยว่า แต่แรกไม่ได้ตั้งใจเป้าหมายว่าจะเป็นครูสอนฟิสิกส์ แต่เป็นผลพวงมาจากครอบครัว ความที่เป็นลูกชานาและทางครอบครัวอยากให้ลูกชายรับราชการ เขาจึงทำให้ตัดสินใจออกเดินทางในสายวิชาชีพครู ซึ่งพิจารณาแล้วฟิสิกส์คือสาขาวิชาสนใจมากที่สุด “อาชีพครูนี้แหละ.. ที่ผมคิดว่าผมจะทำได้ดี ผมก็เลยเลือกเรียน”

ครูที่ดีในความคิดของเขา คือต้องเป็นตัวอย่างที่ดี ประพฤติตัวเหมาะสม รู้จักหน้าที่ กอปรฟอกตัวว่าตนไม่เป็นครูที่มีจิตวิญญาณสูงส่ง เพียงแต่รู้หน้าที่ของตน “ผมต้องทำหน้าที่ของผมให้ดีที่สุด แต่ผมไม่ได้ถูกบังคับด้วยหน้าที่นะครับ ผมทำด้วยความเต็มใจ ผมเชื่อว่าทุกคนที่อยู่ในอาชีพนี้ต้องตระหนักถึงสิ่งนี้ครับ”

ทีมข่าวฯ สอบถามถึงความฝันสูงสุด “ผมไม่ได้ฝันไกลนะ ผมอยากเป็นครูเพื่อที่จะได้ดูแลครอบครัว ผมมาจากครอบครัวชานาครับ ผมคิดว่าอาชีพครูมันจะสามารถเลี้ยงตัวผมได้ เลี้ยงแม่ผมได้ เลี้ยงครอบครัวของผมได้ ขอให้ผมได้สอนหนังสือแล้วเด็กได้รับความรู้อย่างเต็มที่ เต็มใจเป็นคนที่สามารถพัฒนา

ประเทศได้ อีกอย่างหนึ่ง ผมอยากให้เด็กต่างจังหวัดเข้าถึงการเรียนรู้ได้เท่าเทียมกับเด็กในเมืองครับ” ■

เรื่องโดย ทีมข่าว ASTVผู้จัดการ Live